

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2T/87/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612010156
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2012:8612010156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a prísediacich W. L. V. M. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. novembra 2012 vo Svidníku, v trestnej veci proti obžalovanému O.. R. G.L. V. Z.. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

1/ O.. R. G., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom Z. Č.. XX,
okr. Svidník, žiak X. F. ZŠ Mestisko,

2/ A. W., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom S. Č.. XX,
okr. Stropkov, nezamestnaný

skutok 1/ rozsudku
obžalovaný O.. R. G.

u z n á v a s a v i n n ý m, ž e

dňa 24.04.2012 v čase okolo 22.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s už právoplatne odsúdeným O. C. V. M. T. vnikli do neoploteného areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci Z., okr. Svidník, kde zo strechy plechového hangáru strhli a odcudzili 16 ks hliníkových plechov o hmotnosti 74 kg a následne z rôznych miest hospodárskeho dvora z okolia hangáru odcudzili oceľové plechy hrúbky 5 mm o celkovej hmotnosti 100 kg, čím spoločnosti AGISS,s.r.o. Stročín spôsobili škodu vo výške 1 620,80 eur, ktorá nie je krytá poistením,

skutok 2/ rozsudku
obžalovaní O.. R. G. V. P. A. W.

s ú v i n n ý m i, ž e

bližšie nezisteného dňa v podvečer na prelome mesiacov júl a august roku 2011 v drevárni pri rodinnom dome číslo XX S. P. Z., okr. Stropkov najprv A. W. vyzliekol spodnú časť oblečenia ťažko zdravotne postihnutej V. C., povalil ju na posteľ, kde ju ohmatával v oblasti pohlavných orgánov a po ďalších častiach tela, napriek tomu, že menovaná sa bránila kričaním, mykaním a kopaním, potom k ním podišiel

O.. R. G. a obaja spoločne pokračovali v ohmatávaní jej pohlavných orgánov a celého tela, následne O.. R. G. jej násilím roztiahol obe nohy a zodvihol ich nahor a A. W. sa obnažil a zo stoporeným pohlavným údom sa snažil vykonať s ňou pohlavný styk, čo sa mu však nepodarilo, pretože V. C. ho kopla do ľavého ramena v dôsledku čoho spadol na zem a O.. R. G. udrela rukou do semenníkov v dôsledku čoho obaja s útokom prestali a V. C. z miesta činu ušla, pričom žiadne vážnejšie zranenia neutrpela,

t e d a

obžalovaný O.. R. G. v skutku 1/ rozsudku

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu

obžalovaný O.. R. G. a obžalovaný A. W. v skutku 2/ rozsudku

spoločne sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle spáchať trestný čin tým, že násilím donútila ženu k súložiu a spáchajú uvedený čin na chránenej osobe, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný O.. R. G. v skutku 1/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

obžalovaný O.. R. G. a A. W. v skutku 2/ rozsudku

- formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Obžalovanému O.. R. G.

Podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, čiastočne aj l/, n/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona a § 117 ods. 1 Tr. zákona ukladá úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému O.. R. G. ukladá povinnosť, aby spoločne a nerozdielne s teraz už odsúdenými M. T. V. O. C. nahradili poškodenej spoločnosti AGISS, s.r.o., Stročín 132, okr. Svidník, IČO : 36494224 škodu v sume 1 620.- eur.

Obžalovanému A. W.

Podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l, n/ Tr. zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 3 Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 a 1/2 (štyri a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného A. W. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

K skutku 1 rozsudku

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal dňa 1.8.2012 na tunajší súd obžalobu na obvineného O.. R. G. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mal spolu s už právoplatne odsúdeným O. C. V. M. T. dopustiť tak, že dňa 24.04.2012 v čase okolo 22.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do neoplošteného areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci Z., okr. Svidník, kde zo strechy plechového hangáru strhli a odcudzili 16 ks hliníkových plechov o hmotnosti 74 kg a následne z rôznych miest hospodárskeho dvora z okolia hangáru odcudzili ocelové plechy hrúbky 5 mm o celkovej hmotnosti 100 kg, čím spoločnosti AGISS,s.r.o. Stročín spôsobili škodu vo výške 1 620,80 eur, ktorá nie je krytá poistením.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.9.2012 súd zistil, že je na tunajšom súde vedená trestná vec pod sp.zn. 2T/87/2012 proti obžalovanému O.. R. G. V. A. W. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Následne súd podľa § 21 ods. 3 Tr. poriadku veci vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 2T/119/2012 a sp.zn. 2T/87/2012 spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný O.. R. G.Š. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a za súčasného poučenia podľa § 257 ods. 2, ods. 5 Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Na to súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c,/ d,/ f,/ g,/ h/ Tr. poriadku, kde obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno,,.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného O.. R. G..

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom O.. R. G. priznal spáchanie skutku zo dňa 27.7.2012 sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu a nároku na náhradu škody.

Súd, okrem hore popísaného postupu a prijatia vyhlásenia obžalovaného, zistil z priložených listinných dôkazov skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a teda, že O.. R. G. spolu s už právoplatne odsúdeným O. C. V. M. T. dňa 24.04.2012 v čase okolo 22.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do neoplošteného areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci Z., okr. Svidník, kde zo strechy plechového hangáru strhli a odcudzili 16 ks hliníkových plechov o hmotnosti 74 kg a následne z rôznych miest hospodárskeho dvora z okolia hangáru odcudzili ocelové plechy hrúbky 5 mm o celkovej hmotnosti 100 kg, čím spoločnosti AGISS,s.r.o. Stročín spôsobili škodu vo výške 1 620,80 eur, ktorá nie je krytá poistením.

Pri takto ustálenom skutkovom stave súd má dôvodne za to, že obžalovanému ako trestne zodpovednému subjektu bolo nepochybne preukázané hore popísané protiprávne konanie, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona po stránke objektívnej v tom, že spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak poškodenému celkovú škodu vo výške 1 620,80 eura.

Obžalovaný konal úmyselne a to formou priameho úmyslu tak ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. a/ Tr. zákona, keďže vedel o protiprávných následkoch svojho konania a chceli tieto následky dosiahnuť.

Spáchaním tohto prečinu obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva.

Súčasne vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je závažnosť za vinu kladeného prečinu obžalovanému vyššie než neapatná.

K skutku 2 rozsudku

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal dňa 27.7.2012 na tunajší súd obžalobu na obvinených O.. R. G.V. V. A. W. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že bližšie nezisteného dňa v podvečer na prelome mesiacov júl a august roku 2011 v drevárni pri rodinnom dome číslo XX S. P. Z., okr. Stropkov najprv A. W. vyzliekol spodnú časť oblečenia ťažko zdravotne postihnutej V. C., povallil ju na posteľ, kde ju ohmatával v oblasti pohlavných orgánov a po ďalších častiach tela, napriek tomu, že menovaná sa bránila kričaním, mykaním a kopaním, potom k ním podišiel O.. R. G. a obaja spoločne pokračovali v ohmatávaní jej pohlavných orgánov a celého tela, následne O.. R. G. jej násilím roztiahol obe nohy a zodvihol ich nahor a A. W. sa obnažil a zo stoporeným pohlavným údom sa snažil vykonať s ňou pohlavný styk, čo sa mu však nepodarilo, pretože V. C. ho kopla do ľavého ramena v dôsledku čoho spadol na zem a O.. R. G. uderla rukou do semenníkov v dôsledku čoho obaja s útokom prestali a V. C. z miesta činu ušla, pričom žiadne vážnejšie zranenia neutrpeľa.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. W. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a za súčasného poučenia podľa § 257 ods. 2, ods. 5 Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Na to súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c,/ d,/ f,/ g,/ h/ Tr. poriadku, kde obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno,,.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného A. W..

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom Pavol Demeter priznal spáchanie skutku sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu.

Obžalovaný O.. R. G. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že je nevinný zo skutku uvedenom v obžalobe zo dňa 26.7.2012, sp. zn. PV 68/12. Tvrdil, že keď vošiel dnu, na váľande ležal W. a pod ním ležala V. C.. V tom čase už bola zoblečená po kolená. W. mu povedal, aby sa išiel zabaviť. Nakoniec sa dal prehovoriť. Na to si všetci traja sadli na gauč, pričom on sedel z pravej strany, poškodená sedela v streda a z ľavej strany W.. Povedal mu, aby jej dvihol nohy. Najprv nesúhlasil, no potom sa nechal presvedčiť. Žiadnym spôsobom sa jej nedotýkal, iba tam sedel a potom jej zdvihol nohy. Keď k nej pristupoval, keďže sa bránila pustil ju a ona kopla W. do ramena, ktorý spadol na zem. Stále sedel vedľa nej na gauči, pričom sa poškodená ďalej bránila a zasiahla ho do rozkroku tak bolestivo, že spadol na zem. Skutočnosť, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia z prípravného konania nepodal sťažnosť, nakoľko to čo v ňom bolo uvedené je pravdou, nevedel vysvetliť. Uvádza, že sa bál, nemal čisté svedomie za to čo sa stalo, no na hlavnom pojednávaní vypovedal pravdu. Poškodenej, po tom čo vošiel do vnútra, sa vôbec nedotýkal a nechal sa presvedčiť kvôli tomu, že bol pod vplyvom alkoholu, ale s tým nesúhlasil. Rozpor s jeho výpoveďou a výpoveďou obžalovaného A. W. sa nepodarilo odstrániť ani ich konfrontáciou.

Obžalovaný A. W. vypovedal až na malé odchýlky, ktoré si pre odstup času nepamätá totožne ako v prípravnom konaní. Po tom ako vošiel do drevárne G., povedal mu pod sa pobaviť. G. si prisadol k nemu a poškodenej na gauč. Potom ju spoločne začali obchytkávať, pričom kto kde ju hladkal si pre odstup času nepamätal. Postavil sa a povedal G., aby jej držal nohy, že najprv pôjde on a potom pôjde G.. Ten nič nepovedal, nebránil sa, len to urobil. Keď k nim pristupoval, tak ona sa aktívne bránila a vyšmykla sa mu pričom ho kopla do ramena a spadol na zem. Keď vstal zo zeme videl aj G. na zemi, pričom poškodená utiekla von. Keď jej G. sťahoval tepláky, ona sa už vtedy aktívne bránila a kričala, pričom tak robila až do momentu kým sa vyslobodila.

Svedkyňa W. C. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že o pokuse o znásilnení jej dcéry sa dozvedela od pracovníkov kriminálnej polície. Opýtala sa jej na tieto skutočnosti, pričom uviedla, že cez letné prázdniny v roku 2011 ju do koliby mali násilu odtiahnuť dvaja chlapci. Násilu ju položili na posteľ, vyzliekli jej tepláky až na kolená a následne vyhrnuli vrchnú časť oblečenia. Ďalej jej uviedla, že obaja sa mali vyzliecť, kde minimálne jeden z nich sa ju pokúsil zo stoporeným pohlavným údom znásilniť, pričom druhý ju držal za ruky. Dcéra sa po celý čas snažila brániť, no až v závere sa jej podarilo jedného kopnúť do ramena a druhého do rozkroku, pričom jeden z nich aj spadol na zem. Po tomto útoku obaja chlapci z miesta odišli, ďalej už nepokračovali.

Svedok O. Š. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že spolu s G. sa išli pozrieť ku chatrči kde išiel W.. Keď k nej prišli chcelo sa mu vracat' a aj ísť na záchod. G. išiel do vnútra. Po 15 až 20 minútach sa vybral aj sám do chatrče. Keď k nej prichádzal, tak akurát z nej vychádzala poškodená. Keď k nej prichádzal všimol si, že si vyťahovala gáta a tepláky, následne si do nich zapasovala tričko. Následne vošiel do vnútra chatrči, pričom videl G. ležať na zemi a držať sa medzi nohami. W. sedel na posteli. Nepýtal sa čo sa im stalo a o pár minút išiel domov. O tejto veci sa s menovanými nerozprával.

Zo znaleckého posudku O.. M. Č. V. O.. G. O. č. 45/2012 je zrejmé, že poškodená trpí duševnou poruchou v zmysle uvedeného diagnostického záveru a klinickej symptomatológie - Oligofréniou v pásme ťažkej duševnej zaostalosti. Nie je schopná správne reprodukovať okolnosti dôležité pre predmetné trestné konanie. Vo vzťahu k predmetnému skutku netrpí komplexnou postraumatickou stresovou poruchou.

Po vykonanom dokazovaní súd neuveril výpovedi obžalovaného O.. R. G., nakoľko túto považuje za nevierohodnú a účelovú s poukazom na rozpory v jeho výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, a jednak vo vzťahu k výpovedi obžalovaného A. W.. Svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní, podľa názoru súdu sa snažil zľahčovať svoju účasť na páchaní trestného činu. Je nutné uviesť, že spolupáchateľom trestného činu znásilnenia, resp. pokusu o znásilnenie je každý, kto použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia, aj keď sa nepodíelal na ďalšom konaní, ktoré spočíva v súloží, resp. v pokuse o súlož. Obžalovaný O.. R. G. sa k spáchaniu skutku uvedenom v uznesení P. F. A. S. Z. G., P. G. A. Č.: P.-XX/OVK-Z.-XXXX R. W. XX.X.XXXX priznal. Skutočnosť prečo tak urobil však na hlavnom pojednávaní nevedel vysvetliť. Rovnako rozpory pri konfrontácii medzi obžalovaným G. V. W. ohľadom spôsobu spáchania skutku sa súdu nepodarilo odstrániť. Súd sa v tomto prípade priklonil k výpovedi obžalovaného A. W., ktorá bola jasná, logická, zrozumiteľná, vierohodná.

Pri takto ustálenom skutkovom stave a s prihliadnutím na výpovede svedkov, znaleckého posudku znalca z odboru psychológie A.. W. G. Č.. XX/XXXX, znaleckých posudkov znalcov O.. G. O. V. O.. M. Č.Í. Č.. XX/XXXX, XX/XXXX V. XX/XXXX súd má dôvodne za to, že obžalovaní ako trestne zodpovedné subjekty

blížšie nezisteného dňa v podvečer na prelome mesiacov júl a august roku 2011 v drevárni pri rodinnom dome číslo XX S. P. Z., okr. Stropkov najprv A. W. vyzliekol spodnú časť oblečenia ťažko zdravotne postihnutej V. C., povlalil ju na posteľ, kde ju ohmatával v oblasti pohlavných orgánov a po ďalších častiach tela, napriek tomu, že menovaná sa bránila kričaním, mykaním a kopaním, potom k ním podišiel O.. R. G. a obaja spoločne pokračovali v ohmatávaní jej pohlavných orgánov a celého tela, následne O.. R. G. jej násilím roztiahol obe nohy a zodvihol ich nahor a A. W. sa obnažil a zo stoporeným pohlavným údom sa snažil vykonať s ňou pohlavný styk, čo sa mu však nepodarilo, pretože V. C. ho kopla do ľavého ramena v dôsledku čoho spadol na zem a O.. R. G. uderla rukou do semenníkov v dôsledku čoho obaja s útokom prestali a V. C. z miesta činu ušla, pričom žiadne vážnejšie zranenia neutrpela.

Pri takto ustálenom skutkovom stave súd má dôvodne za to, že bolo obom obžalovaným nepochybne preukázané, že hore popísaným konaním, naplnili znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, nakoľko obaja obžalovaní po vzájomnej dohode použili násilie s úmyslom donútiť poškodenú k súloží, pričom vedeli, že poškodená je mentálne postihnutou osobou, a teda chránenou osobou, pričom následok, ku ktorému útok smeroval nenastal vďaka okolnostiam nezávislým od konania obžalovaných.

Spáchaním tohto zločinu obžalovaní porušili záujem na ochrane spoločnosti na ochrane práva ženy, aby sa sama rozhodovala o svojom sexuálnom živote.

Obžalovaní konali úmyselne a to formou priameho úmyslu tak ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. a/ Tr. zákona, keďže vedeli o protiprávnych následkoch svojho konania a chceli tieto následky dosiahnuť.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovaným sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, pohnútkou, pohľadávkami a príťažujúcimi okolnosťami, osobami páchatel'ov, ich pomermi a možnosťami ich nápravy. Súčasne prihliadol aj na to, že trest má predovšetkým postihovať, iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Tr. zákona).

Súd pri skúmaní okolností za ktorých došlo k spáchaniu trestnej činnosti zistil u obžalovaného R. G. pohľadávajúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, a pri skutku 1/ rozsudku aj § 36 písm. l, ,n/ Tr. zákona. A to, že, viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (písm. j/), priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (písm. l/) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (písm. n/). Súd v danom prípade nezistil u obžalovaného žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

U obžalovaného A. W. zistil pohľadávajúce okolnosti podľa § 36 písm. písm. l, n/ Tr. zákona. A to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (písm. l/) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (písm. n/).

U obžalovaného súd zistil aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, a to že bol už za trestný čin odsúdený.

Pri hodnotení osoby obžalovaného R. G. a jeho pomerov súd zistil, že obžalovaný žije spolu rodičmi v rodinnom dome v obci Z.. Doterajšie jeho správanie nebolo prejednávané v komisii obecného zastupiteľstva pre verejný poriadok. Je žiakom X. F. R. O.. Patrí medzi začlenených žiakov kvôli poruche učenia a správania. Prejavujú sa u neho časté zmeny nálad. Je nevyrovnaný, výbušný so sklonom k neadekvátnym reakciám vo vzťahu k okoliu a to vo forme verbálnej aj fyzickej. Musí byť pod stálym dohľadom. Jeho školská dochádzka je pravidelná a dosahuje priemerné až podpriemerné výsledky. Disciplinárne nebol postihnutý a nemal zníženú známku zo správania. Obžalovaný nemá záznam v registri trestov.

Pri hodnotení osoby obžalovaného A. W. a jeho pomerov súd zistil, že obžalovaný je ženatý a žije spolu s rodičmi a súrodencami v obci Veľkrop, kde sa toho času aj zdržuje. V obci S. nebol riešený komisiou pre verejný poriadok. V čase vyžiadania charakteristík bol zamestnaný v obci N. na protipovodňových prácach. Obžalovaný sa prihlásil na prechodný pobyt do obce Z. dňa 23.3.2011 v čase keď sa oženil. V obci sa zdržiaval asi 4 mesiace od prihlásenia na prechodný pobyt. Od toho času sa tam nezdržiava. Jeho správanie nebolo riešené komisiou verejného poriadku obce Z.. Z odpisu registra trestov súd zistil, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník právoplatne uznaný vinným pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ podmienene so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 29.8.2011. Ako je zrejmé skutku pre ktorý sa vedie proti obžalovanému trestné stíhanie v konaní pred súdom sa dopustil, v čase plynutia skúšobnej doby.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'ov, bral do úvahy ich doterajšie správanie, príčiny, ktoré ich viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žijú a či sa v minulosti už dopustili takého protiprávneho konania. Opierajúc o zistené skutočnosti je zrejmé, že prognóza nápravy u obžalovaného R. G. je v danom prípade pozitívna. U obžalovaného A. W. sa vzhľadom na zistené skutočnosti súd domnieva, že dĺžka uloženého trestu je dostačujúca na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré súd zisťoval a prihliadal na ne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, tak ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona v spojení s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zákona má súd dôvodne za to, vzhľadom na osobu obžalovaného A. W. a jeho pomerov, ako aj existenciu pohľadávajúčich okolností, povahu a závažnosť pokusu trestného činu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre obžalovaného A. W. neprimerane prísne a na

ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, keďže trest ma postihovať páchatel'a a nie jeho blízkych.

Súd uznal obžalovaných vinných zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona. Trestná sadzba za takéto konanie u obžalovaného A. W. je v rozmedzí 7 (sedem) až 15 (pätnásť) rokov.

Ako už bolo uvedené, súd túto trestnú sadzbu považuje za zjavne neprimerane prísnu pre ukladanie trestu obžalovanému A. W. a preto postupujúc podľa § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, uložil obžalovanému Pavlovi Demeterovi trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a to v rozsahu 4 a 1 (štyri a pol) roka.

Nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému R. G. súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, pričom výkon uloženého trestu podmienene odložil a ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Súd taktiež rozhodol u obžalovaného R. G. aj o uplatnenom nároku na náhradu škody, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.